

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

LXXXVI. Amasias XI. rex Iudæ, Deom &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NARRATIO LXXXVI.
 AMASIAS UNDECI-
 MUS REX JUDÆ,
 DEO Hominibusque exosus.

4. Reg. 14. 2. Paralip. cap. 25. Ab Anno Mundi 3197. ante Ch. 856. ad 3225. Ch. 822.

OMnia ferè improborum etiam Principum initialæta & illustria, progressus contagione scelerum scædantur. Nimirum nemo repente malus est. Suum habent scelera tyrocinium, nec statim in summum erumpit nequitia. Amasias administrationem regni à Religione in DEum, & pietate in Ioam parentem, per insidias occisum, aufericaturus, interfectores ejus, meritis supplicij affecit. nec tamen poenam extendit in filios, quod Scriptura laudat, sed eam æquitate, non ulciscendilibidine definivit. Cæterum repetitæ Israëlitarum de Syris hostibus victoriæ ac triumpho, Amasias quoque excitârunt ad laudem è Campo Martio referendam. Nec defuit causa belli. Recesserant quippe *Idumæi* à dominatu Regni Judæ, tempore *Joram* Regis, ante annos admodum sexaginta. Igitur delectu habito geminis in tribubus, Iudaïca & Benjamitica, conscribuntur è flore juventutis trecenta armatorum millia; ad eas copias adjunguntur centum millia virorum, quos Rex ex Israëlitis, grandi pecunia [centum talentis argenti] in militiæ subsidium legit. Cum tanto exercitu propedienz

D d

dienz

diem moturus erat in hostem ; cū interveniens Propheta [nomen ejus in Sacra Historia non editur] jubet Amasiam Israēlitas à signis dimittere , neque enim licere pio Principi , per impios defendi . Mira Regis in re difficillima , animi modestia , & adversus imperia divina subjectio . Acquiescit voci morientis , non secus , quàm si ab Oraculo fuisset edita , exauctorat Israēlitas stipendiarios , præfatus , se ultro donare eis , quidquid mercedis nomine accepissent . Suam illi domum discedunt ; patrius miles contra Idumæos educitur ; magnò obsequij Deo præstiti emolumentò . Nam DEUS ut belli erat causa , ita comes quoque fuit . Hostis ingenti clade prosternitur , decem millibus in prælio occisis , totidemque millibus captis , & ex edita rupe [Divinæ litteræ *techelem* id est , *Obedientiam* vel *expectationem DEI* , vocant , ad denotandam causam victoriæ] in præceptis actis . Hæc strenuè & piè ; cætera impiè & stolidè .

Amasias tanti memoriam beneficij in lapide reliquisse contentus , DEUM , cui se , suaque omnia debebat , expellit è pectore , eoque dementia delabatur , ut victos , debellatosque Deos , ex Idumæis asportatos , sibi præ cœli Numine venerandos putaret . Reponit in larario domestico pudenda simulacra , eisque thura incendit , quæ flammis incere , & meliores in usus conflare debuerat . in eam vesaniam præcipitavit hominem cū insolentia ex rebus feliciter gestis nata : tum mali dæmonis ex idolis responsa dantis , fallacia . Ita factum est , ut & gloriam debellati hostis turpissimo idolorum mancipatu corruerit : & auxiliatricem Numinis

dex-

extram, in suam cladem armavit. nam paullo post
 sacrilega temeritas magnò ei stetit.

Initium vindictæ factum ab Israëlitis, qui igno-
 miniam, cum militari missione accepisse rati, facto
 in regnum Iudæ impetu, latè regionem sunt depo-
 pulati, jumentorum magnò abactò numero, cæ-
 cisque tribus colonorum millibus. Vates quoque,
 cuius monitu mercenarium militem dimiserat,
 gravis exprobrator accedit, quòd execrandos Idu-
 mæorum Deos intulerit Hierosolymis; eisque cœ-
 lestes honores impertiat, qui suis ipsi cultoribus,
 nihil afferre opis, nihil securitatis præstare ab armis
 Hebræis valuerint. Rediret igitur ad mentem, & ne-
 fanda simulacra flammis aboleret, seque tanti crimi-
 nis detestatione, in Numinis offensi gratiam restitu-
 eret; nisi tristitia quæque in suum caput provocare
 vellet. Sed furor & impietas præcluserunt aures,
 maximè salutaria suadenti. Impatiens veritatis ho-
 mo sceleratus, iram, quâ vindictam de se debebat
 sumere, in Vatem vertit, eumque à conspectu suo
 cum atrocibus minis reijcit. Sed nihil eæ terrue-
 runt animum, DEI præsidio nixum; quin etiam mi-
 nas minis opponit, & funestas scelerum pœnas im-
 pio capiti intentat, quarum eventus mox consecu-
 tus est. Nam dum furorum procerum consilia Rex
 prædivinis audit, bellò sese minimè necessariò, gra-
 vique calamitate involvit.

Inflaverat animos nupera de Idumæis victoria,
 stimulavitque, ad Israëlitas Iudaicæ terræ popula-
 tores, armis persequendos. Mittuntur, qui tunc
 tunc Israëlitis Regi bellum denuntiant. Is ad de-
 primendum *Amasie* factum, contemptim in modum

apologi respondet: olim in monte Libano Carduum à Cedro petijſſe, filiam, nuptijs cum filio ſuo jungendam; aliud verò reſponſum non impetrãſſe, quàm ut immiſſis in Carduum beſtijs, earum veſtigijs proculcaretur. quâ parabolâ Ioas innuebat, ut Amasias omitteret grandes illas cogitationes de regno Iſraëlitico ad Iudaicum adiſciendo; neque enim deeſſe ſibi milites, qui belluarum inſtar, pedibus obterant Iudæos, in aciem prodire auſos. Quibuſre-
nuntiatis *Amasias* longè quàm antè concitator, in bellum exardeſcit, DEO ſic permittente, & infandæ ſuperſtitionis ſacrilegia ulciſcente. Vix in conſpectum hoſtium erat ventum, cùm tantus repente pavor & conſternatio *Amasie* militem inſalutem, ut priuſ quàm manus conſereret, jam terga verteret: & alijs aliò diffugientibus, deſertus à ſuis *Amasias*, in Iſraëlitarum poteſtatem veniret. Captivus *Ioas* ſiſtitur, [Carduus Cedro] & arbitrium victoris trepidus exſpectat. Quem torvo vultu intuens Rex Iſraëlita, extrema quæque ei minatur, niſi mox efficiat, ut apertis Hieroſolymorum portis ipſe cum victore exercitu admittatur. Ancipiti malo preſuſus *Amasias*, quidvis vitæ poſtponens, perſuadet Solymæis civibus, ut hoſtem in urbem reciperent. Ioas dirutis ad quadringentorum cubitorum ſpatium mœnibus, triumphantis more Hieroſolymam invehitur, *Amasiam* ante currum in vinculis agens, documentum futurum poſteris, non tam ſævientis fortunæ libidinis, quàm vindictæ Numinis, ſacrilegam perfidiam caſtigantis.

Expilatis Templi, regiæque theſauris, & obſidibus abductis, *Amasias* precario vivere, regnareque per-

permiffus, cristas haud parùm demiffit, & ut cre-
 dibile est, à nefarijs superstitionibus, pœnitens cri-
 minum, recessit. Neque Ioas diuturnum victo-
 riæ fructum tulit, quippe qui rebus feliciter gestis,
 Samariam reversus, eò ipsò annò diem supremum
 obiit. *Amasiam* verò jam contemptum, & omnibus
 odiosum, quòd temerariò bellò tantas patriæ cala-
 mitates accersissset, & gentem suam, antè hac Is-
 raelitis dominantem, nunc vectigalem fecisset, Pro-
 ceres cum valida manu obsident in regia: inde clàm
 elapsus, fuga evasit *Laches*, urbem munitissimam;
 hui temporum angustijs & conjuratorum vi oppres-
 sus, obruncatur; utque Bono publico videretur
 occisus, corpus Hierosolymam refertur, & in regijs
 conditorijs deponitur; postquam annos ætatis im-
 plevit quadraginta novem, regni viginti quatuor,
 relictò filiò *Ozia* sedecim annorum adolescente. Ita
 perfidiam desertæ Religionis, alia perfidia plexit;
 sceleribus omnibus viam aperuit *Amasias*, cùm unum
 idololatriæ admisit; frustra que speravit sibi homines
 fidos, qui perfidus fuerat DEO. Propius fidem
 est, causam cædis ejus fuisse, sinistram Procerum
 persuasionem arbitantium, pactum tributis Israë-
 litis pendendi, unà cum pacifcente sublatum fuisse,
 pessimo exemplò, juris & in Regem suum & in fœ-
 deratos violati. Habent, quod discant, cœlo
 perfidi ex Amasia: sine lucro favores vena-
 tur hominum, qui Numinis ali-
 quando gratiâ excidit.